

זמני השבת ויום כיפור

בפינסק:

כל נדרי: 19:00

הדלקת נרות: 19:08

שחרית: 9:00

צאת השבת ויום כיפור:

20:30

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס
עורך ומגיש: משה אליעזר זן שוטלנד נ"י

פניני הפרשה

ראש הישיבה

הרב אלחנן רוזנפלד

אוי לנו מיום הדין

איציק הוא אדם מאמין, אוהב את התורה ואת היהדות, בשבת עושה קידוש, אוכל מצות בפסח, מקפיד על טקסים יהודיים בחגים, מקפיד לאכול סופגניות בחנוכה, אזוני המן בפורים, גם עוגת גבינה בשבועות, בקיצור אדם מסורתי. אבל מה? קשה לו לשמור שבת עם כל הדקדוקים, או להתפלל שלוש תפילות ביום, לשמור כשרות וכו'. כל "הדקדוקים" האלה מכבידים עליו. "העיקר הלב", הוא אומר כאשר שואלים אותו, ומה תגיד לפני בורא עולם אחרי 120 שנה? איך תצטדק על העבירות שעברת? על המצוות שלא קיימת? איציק אינו מודאג מכך, לא שהוא אינו מאמין בעולם הבא, חס וחלילה. אלא שהוא מרגיש שהוא עם בורא עולם כבר ויכול להסתדר, הוא יטען לבורא עולם שככה הוא גדל, שקשה להשתנות, הוא גם לא רצה להכביד על האישה והילדים ולעורר מחלוקות. ובכלל הוא הרי השתדל להיות אדם טוב, לא עשה רע לאף אחד, הייתה לו אמונה חזקה. וזה הרי העיקר, לא? ובטוח שבורא עולם "בין" אותו ויסלח לו, הוא הרי אבא רחמן וכך ממשיך לו איציק את שגרת חייו ללא דאגות וללא נקיפות מצפון.

איציק אינו היחיד, אנשים רבים מתחמקים מן החובה המוטלת עליהם בעולם הזה במחשבה ש"עם הקב"ה אני כבר אסתדר". פעמים רבות מדדחלת בלבנו הרגשת בטחון בעצמנו "נטל" קשה. "מסתפקים במועט" בקביעת עיתים לתורה, מתרשלים בעבודת ה' יתברך. האם אכן יתקבלו הסברינו והצטדקותינו בשמים?

על כך נוכל ללמוד מפרשיות יוסף ואחיו. בפרשת "וישב" מסופר על מכירת יוסף על ידי אחיו. עיני בפרשיה זה מגלה לנו כי האחים הקדושים כלל לא התחרטו על המכירה. היו להם צידוקים רבים ואפילו נימוקים הלכתיים מובהקים למכירה זו. גם כאשר האחים מגיעים למצרים ויוסף מתנכל להם ומבקשם להביא את בנימין, תגובת השבטים היא: "ויאמרו איש אל אחיו, אבל אשמים אנחנו על אחינו, אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו... כלומר, האחים מבינים כי הצרה באה אליהם בעקבות מכירת יוסף, ובכל זאת עדיין אינם מודים בטעותם על עצם המכירה, אלא רק על כך שלא שמעו לתחנונו של יוסף. זאת אומרת, האחים התהלכו כל הזמן – 22 שנה – בהרגשה שהם עשו את הטוב והישר בעצם מכירת יוסף. והנה כאשר מתוודע יוסף על אחיו, תגובת האחים הינה קיצונית ומפתיעה: "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו" - הדיבור נעתק מפיהם, לא יוכלו לדבר מדוע? הרי היו להם הצטדקות מצוינות למכירתו של יוסף, אז מה קרה פתאום? מדוע הם שותקים? מדוע אינם יכולים להסביר ליוסף את שיקוליהם ההגיוניים ונימוקיהם המהלכתיים? כי אז בבת אחת, הם קלטו את האמת הנה יוסף ניצב מולם, החלום שסיפר להם פעם על ירח ואחד אשר כוכבים משתחווים לו היה אמת לאמתו. ממילא כל שיקוליהם היו מוטעים מיסודם, בבת אחת התברר להם שהם חיו בטעות נוראה האמת הכתה בהם בחוזקה, והם התמלאו בושה גדולה כל כך, עד שלא יכלו לענות.

על כך אומר המדרש: "אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה!" אוי אוי לנו מה נאמר לפני אבא שבשמים? כאשר האמת תתייצב למול עינינו, כל כך ברורה ונוקבת, מה נדבר ומה נצטדק? "לא היה לי זמן?" "והרי לדברים אחרים הקדשת זמן יקר. היה לי קשה לשנות הרגלים? הרי בכל מה שקשור לעולם הזה ידעת להתגמש טוב מאוד. אז מה? אשתך התנגדה? הרי כשרצית דברים אחרים ידעת טוב מאוד לשכנע אותה נו, אז למה בכל זאת לא מציית את כוחותיך? למה לא התאמצת יותר? הכל נבע בסך הכל מהתרשלות ועצלות ומול האמת הנוקבת של בורא עולם מה נוכל להצטדק? מה נוכל לומר?

גמר חתימה טובה

הימים הנוראים אשר החלו בר"ח אלול כאשר משה רבינו עלה להר סיני ונסתיימו ביום הכיפורים כאשר אמר הקב"ה למשה "סלחתי כדברך" הם הנם ימי הרחמים והסליחות, אשר בהם אנחנו מבקשים סליחה ומחילה מאת הקב"ה בעונות שבין אדם למקום, ואף איש מחברו בעבירות שבין אדם לחברו.

כמוכן ראש השנה הוא יום בריאת אדם הראשון שבו המלך הקב"ה על העולם וממילא הוא יום ההמלכה אשר כפי ההנהגה בעולמנו זה יום ההמלכה הוא יום מתן חנינה לפושעים אשר הוכיחו שמאן ואילך ישפרו מעשיהם כן הוא גם הנהגת מלכות שמים בראש צדיקים נכתבים ונחתמים בו לאלתר לחיים טובים. גם הרשעים אשר הרבו להרשע ואין המלך יכול עוד לשאת את פשעיהם והם נכתבים ונחתמים לאלתר למיתה, ואילו הבינונים מקבלים מעיו "עונש על תנאי" באם ישוּבו עד יום הכיפורים שהוא יום סליחה ומחילה יימחלו עוונותיהם ויתבנו בספרן של צדיקים ואילו לא...

ההזדמנות הראשונה אשר בו הקב"ה נתן אפשרות לאדם, להוכיח את עצמו היא בימים שבין יום הכיפורים לסוכות בימים אלו מוטל על האדם מישראל להיות עסוק במצוות דהיינו בבניית סוכה בבחירת ד' מינים ובשאר ההכנות המרובות לחג אשר אם אכן יעסוק בהם היהודי יהיה טרוד מעל לראשו במצוות (ובכן הרי יוכיח כי אכן חרטתו היא אכן חרטה גמורה ומכאן ואילך ישפר מעשיו) השמחה הפורצת ועולה מאיליה בימי חג הסוכות ומגיעה לשיאה בימי שמיני עצרת ושמחת תורה היא אכן הראיה כי ה' סלח לנו על כל חטאינו כפי המובא בדברי ר' צדוק הכהן מלובלין כי השמחה הפורצת מאיליה לאחר התפילה היא ההוכחה כי עבודת התפילה התקבלה. ואם כן הדבר הוא אף כאן שמחת התורה היא ההוכחה כי אכן הקב"ה קיבל באהבה את עבודתנו.

גמר חתימה טובה
א.גרשינוביץ

סיפור ליום כיפור

לא כך תכנן תלמיד הבעל שם טוב לבלות את היום הקדוש ביותר בשנה לעם היהודי, צום יום כיפור.

הוא היה בדרכו אל העיר מז'בוז', על-מנת לבלות את היום הקדוש יחד עם רבו, הבעל שם טוב. אחר הצהריים, שעות ספורות לפני תחילת הצום, במרחק קילומטרים ספורים ממחוז חפצו, הוא עצר בצד הדרך כדי להאכיל את סוסיו המורעבים במעט תבן ולהשקות אותם במים.

טרחת הדרך הותירה עליו רושם, והוא עצם את עיניו לשעה קלה... שהפכה לשינה עמוקה. כשהוא פתח את עיניו כבר נראו כוכבים ברקיע. הצום החל!

בלב שבור הוא נעמד באמצע השדה והחל להתפלל את תפילות היום בבכי ובדמעות שלישי.

עם תום הצום, כאשר הכוכבים נראו ברקיע, הוא מיהר לרתום את סוסיו ולנסוע אל מז'בוז'. להפתעתו, קיבל אותו רבו בחיור רחב ובפנים מאירות: "דע לך, כי תפילותיך העלו עמם את כל התפילות של העם הנמצא בשדות" אמר לו.

חדש בפיונסק

כמו כן התקיימה השבוע גם טקס קביעת מזוזה בבית מורנו הראש ישיבה ר' אלחנן רוזנפלד שליט"א בהשתתפות תלמידי הישיבה ואברכי הקהילה והמשגיח ר' משה פימה שליט"א.

ברוכים הבאים לכל המשפחות החדשות שבאו להתגורר בעירנו ולהשתתף בקהילתנו ולעזור במאמץ של קירוב רחוקים אל אביהם שבשמים, שה' יעזור להם שיהיה להם הרבה הצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

ברוכים השבים לבחור החשוב כמר יהושע לייב זיידל נ"י ששב מארץ הקודש לישיבתנו הקדושה לאחר עיכוב שהיה לו בארץ בגלל שלטונות הצבא, רוצים לאחל לו הרבה ברכה והצלחה.

ברוכים הבאים לבחורים החשובים אליהו ספייער נ"י ויצחק מאיר סלוביצ'יק נ"י ושלמי מיטלמן נ"י שבאו מארץ הקודש ללמוד בישיבתנו, שיהיה להם הרבה הצלחה בכל מעשה ידיהם ויעלו מעלה מעלה במעלות התורה והיראה.

מזל טוב למשפחת גוליקמן לרגל הולדת הנכדה לבתו שלמדה בבית ספרנו, אנו מאחלים להם שירונו נחת ושיזכו לגדלה לחופה ולמעשים טובים.

השבוע נפתח בעירנו מעבדת שעטנז ע"י הבחור החשוב כמר יוסי שווינגר נ"י, לאחר שבמשך השנים התגלו בעיות חמורות של שעטנז, החליט הבה"ח יוסי שווינגר נ"י לקחת את זה עליו, ונסע במיוחד לכך בבין הזמנים האחרון ללמוד הלכות שעטנז בארצות הברית אצל בודק שעטנז מומחה, ולמד כמה שבועות על חשבון זמנו הפרטי ובמימונו, עד שלמד את כל הלכות שעטנז על בוריין, אנו מודים לו על כך שזיכה אותנו לשמור מצוות שעטנז כראוי.

לאחר שנים רבות של ניסיונות ומאבקים רבים ועיקשים הצליחה הקהילה ובראשה ר' משה פימה שליט"א ור' יוחנן ברמן שליט"א, לקבל לידיה את שטחו של ביתו של האדמו"ר ר' אשר מקארלין זצוק"ל שנמצא מאחורי הבית הכנסת, אשר עד היום עמד שומם, ובעזרת השם יבנו שם מצבת זיכרון ליהודי קארלין, ברצוננו להודות לכל העוזרים והמשתתפים בחילוץ השטח מידי השלטונות ועיריית פיונסק.

השבוע התקיים טקס קביעת מזוזה בבית הספר "בית אהרן" בניו החדש שנמצא בבנין שהיה של יהודים ונגאל מידי הגויים בדמים מרובים, בהשתתפות כל ילדי הבית הספר ותלמידי הישיבה ומורי הבית הספר והראש ישיבה ר' אלחנן רוזנפלד שליט"א והמשגיח ר' משה פימה שליט"א.

דאָרציידט

יום א' – רב הונא כריה למר זוטרא.

יום ב' – ר' אבהה המלאך בן המגיד ר' דב ממזריטש.

יום ג' – ר' עקיבא איגר ז"ר משה גינז מפוזנא.

ר' ישראל ז"ר אבהה יעקב מסליגורא.

ר' חיים ז"ר נפתלי זבי יהודה בלזין אב"ד מוסקבה.

יום ד' – ר' ישראל ז"ר שצתי הופשטיין, המגיד מקוזניץ.

ר' יוסף זבי ז"ר ישראל דוסינסקיא, מוהרי"ץ גאב"ד י"ס.

ר' בלזין ז"ר בנימין לזוק, ר"מ נוברהדוק, ז' הגיוני מוסק.

יום ה' – ר' אביעזר שר שלום ז"ר מנחם ז' אמונת חכמים.

ר' משולם ז"ר יואל הכהן ז' עיקר תו"ט.

ר' בלזל ז"ר יואל רנשבורג ז' הורה גבר והגהות הס"ס.

ר' מרדכי ז"ר יששכר בערטשע מנדבורנא.

ר' יעקב משה קרמא, הצדיק מכפר געוון.

יום ו' – ר' זבי הירש ז"ר שלמה שפירא ממונקאץ ז' דרכי תשובה.

שבת – ר' זבי הירש ז"ר זכריה הנביא מלבוז.

עינויי הגוף

אחד מהדינים שיש ביום הכיפורים שאסור לנעול מנעל עור, והוא אחד מחמשת העינוים, ונשאלת השאלה כיום שרוב האנשים הולכים עם נעל שאינה מעור, מחמת נוחות כמו "הקרדוקס" שהרבה יותר נוח איתו מאשר שאר נעלים, למה לא נאמר שהיום יהיה אסור ללכת עם נעל שאינה מעור כ"קרדוקס וכדו' שאין בה עינוי יותר משאר נעל עור?

וכדי להבין זאת נתבונן בעוד ענין יחידי ליוהכ"פ כל השנה אין אנו מזכירים השם ככתיבתו אלא כקריאתו ואלו ביוהכ"פ כהן גדול בבית המקדש מזכיר שם הויה בה' ככתיבתו והכוהנים והעם היו כורעים ומשתחוים וכו', למה התירו ביוהכ"פ להזכיר את השם המפורש?

והביאור בזה שהמקדש הוא מקום התגלות השכינה מבחינת המקום ויוהכ"פ הוא התבטלות לשכינה מחמת הזמן ולכן במקום ובזמן שיש ביטול מוחלט להקב"ה מותר להזכיר שמו יתברך שהרי יש כאן גלוי שכינה, ובזה מבואר למה אסור דווקא נעלי עור, שהרי הם מסמלים את שלטון האדם על הבהמה שהרי העור הוא מבהמה וכיום זה אנו מבטלים כל הגשמיות הן באכילה והן בשתייה והן בסיכה ואפילו משינה שכתוב בהלכה שנהגו לומר כל הלילה פיוטים ותהילים, ולכן יום זה מסוגל לכפרה כיון שאנחנו מתנתקים מהגשמיות ומהגוף שהוא החוטא,

ויה"ר שנזכה לכפרה גמורה ולגמר חתימה טובה.

הרב פסח ריינר

לרפואת יצחק בן חיה פיגא, צביה בת מרים מלכה, טובה בת גילה, משה חיים בן רבקה, יוסף בן שושנה רודא, דליה בת אסתר, ולזיווה"ג תמר בת חיה צפורה,